

Bilag til F. t. L. om Statens Tjenestemænd.

en Pensionsalder fra	10 til 12 Aar giver	.....	$\frac{31}{60}$	af Pensionsindtægten i Pension
-	12 - 14	— —	$\frac{32}{60}$	- —
-	14 - 16	— —	$\frac{33}{60}$	- —
-	16 - 18	— —	$\frac{34}{60}$	- —
-	18 - 20	— —	$\frac{35}{60}$	- —
-	20 - 22	— —	$\frac{36}{60}$	- —
-	22 - 23	— —	$\frac{37}{60}$	- —
-	23 - 24	— —	$\frac{38}{60}$	- —
-	24 - 25	— —	$\frac{39}{60}$	- —
-	25 - 27	— —	$\frac{40}{60}$	- —
-	27 - 28	— —	$\frac{41}{60}$	- —
-	28 Aar og derover	.....	$\frac{42}{60}$	- —

Stk. 8. Ingen Egenpension kan overstige 9000 Kr. aarlig.

Nuværende § 55 Stk. 7 rettes til § 55, og i Stedet for nuværende § 55 Stk. 9 indscættes som ny § 56:

Stk. 1. Ved Pensionering af Tjenestemænd under Militæretaterne, der regelmæssig afskediges i yngre Alder, bliver Pensionen, naar disse i saadan Alder afskediges eller søger deres Afsked i Henhold til §§ 159, 172, 180, 182, 183, 188, 193 og 198 i Lov Nr. 342 af 7. August 1922 om Hærens Ordning og § 28 i Lov Nr. 345 af 7. August 1922 om Søværnets Ordning, for saa vidt angaar Pensionsalderen, at fastsætte efter de før 1. Oktober 1919 gældende Regler og efter Pensionskalaen i Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927, § 55, Stk. 6, saafremt der herved opnaas et for Tjenestemanden gunstigere Resultat. Dette gælder ogsaa, naar de paagældende afskediges paa Grund af Svagelighed eller ved Afskedigelse paa Ventepenge. For de nævnte Tjenestemænd bliver ved Beregning af Tjenestetiden og Gennemsnitsbeløbet hvert Aar, hvori vedkommende har gjort Felttog eller været udkommanderet i Anledning af Krig og paa Krigsfod, at regne for 2 Aar.

Stk. 2. Ved Pensionsberegning for saadanne, som er overgaaede fra en af de i Lovene Nr. 82 og Nr. 89 af 19. April 1907 nævnte Stillinger, der ikke er Tjenestemandstillinger, til en Tjenestemandstilling eller omvendt, medregnes den i den første Stilling opnaaede Pensionsalder, dog at der som Pensionsalder, naar Pension skal ydes efter nærværende Lov, kun kan medregnes Tjeneste efter det 35. Aar.

Bemærkninger til § 54—56.

I det af Regeringen i 1927 i Rigsdagen forelagte Forslag til Revision af Tjenestemandsløven var optaget et Forslag om Indførelse af en Karenstid af 5 Aar efter det 30. Aar inden Pensionsrettens Indtræden, men dette Forslag udgik sammen med andre Forslag, der ikke fik Organisationernes Tilslutning.

Kommissionen har behandlet Spørgsmaalet om Indførelse af en saadan Karenstid og skal herom udtale følgende:

Indtil Tjenestemandsløven af 1919 var den almindeligste Regel, at Pensionsretten indtraadte efter 10 Aars Tjeneste efter det 25. Aar. Tjenestemænd, der udnævntes af Kongen, opnaaede dog straks Pensionsret; det var dog næppe noget stort Antal Tjenestemænd, der paa denne Maade fik Pensionsretten før det 35. Aar.

Tjenestemandsløvens Regel om, at Pensionsretten indtræder med det 30. Aar, saafremt vedkommende da er ansat paa dette Tidspunkt, har i de forløbne Aar ført til Pensioneringer, der næppe kan siges at være uangribelige. For saa vidt angaar Tjenestemænd, som ansættes efter at være fyldt 30 Aar, er Forholdet jo for Tiden, at de straks faar Pensionsret. Dette kan ligeledes medføre uheldige Konsekvenser.